

רחל מרחלת על כל העולם

הסילוסטר הגיע השבוע לחיפה. נעמי אדווה חגגה אותו בחגיגה השנתית היסטורית. הסילוסטר אומנם עבר מזמן, כל אחד יודע, אבל נעמי אדווה היתה חולה אז. לכן היא חגגה אותו ביום השישי האחרון.

היא הודיעה לכל ידידיה שהנשף מתחיל באחת בלילה. בביתו של ידיד, רופא שנסע

רק הקופים לא באו

בין הקהל, החליטו שזה לא בשבילך, והלכו להן.

הארכיטקט אדלר, זה שהיה ידידה של רותית רינת עוד לפני שהתחתנה עם הרופא שלה, פיהק הביטניקות עם הפייפ נדרמה על השולחן, ואז, כשהכל עמד לדעוך, נכנסה לחדר דינה החשפנית. עוד לפני שזינה הגיעה, חיפשו משהו שיתפשט, משום שבכל מסיבה אצל נעמי אדווה משהו מתפשט. זאת מסורת. בהתייחסות ניסו להפשית את דוק מאירוביץ, בנו של אהרון הביילויס. עוד לפני שניסו להפשית אותו, הוא ישב בתוך הכורה של חתיכות והודה בפניהן שאינו יודע כמה מיליונים יש לו. אבל האשה האחרונה שתהיה לי, הוא אמר, תקבל את כל כספי. אחרי שגבר את ההודאות וההודעות שלו,

בשמלה חומה ללא מחשוף. המסיבה נפתחה בעזרת שפע משקאות, ובזינהם אפילו טקילה, שנעמי מקבלת מהי סוכן הפרטי שלה. אבל רק בשעה שתיים החלו הרוחות להתחמם, ואז עלה על הבמה גבר קטן ורזה והכריז על עצמו כעל זיילבר בקו הישראלי. התברר, לפי דבריו, שביום הוא קברן ובליילה הוא זמר. זאת אומרת, הוא לא בדיוק קובר מתים, אבל הוא חורט כתובות על מצבות.

הוא הודיע שישיר מגנינה יפאנית. המילים שלו, הוא שר. הוא ביקש מהקהל למחוא

מלך הטרקטורים יוסי ספקטור, רווק מבוזק ומילונר בעת ובעונה אחת, חוץ מזה גם יפה תואר. הוא בא למסיבה בגפוף וקיפץ בה את כל הריקודים המודרניים.

בא לשם אורי כץ, מנהל ויסקי ארגון, צביקה זיו, האיש שהבטיח לפתוח בנתניה דיסקוטק בשם דון קאמילו ולהומין לפתיחתו את פרננדל, עם כרטיס הלון ושוב. היה שם גם שלמה נחשוני, הבלש הנוראי, שעובד במשרד החקירות ארגוס.

היתה שם פייגה, שהיא דמות בלתי מוגדרת, מצויינת בשיער ארוך, גוף שמנמן ושפע איפור על הפנים. היא באה יחפה, עם מקטרת בפה. כשנעמי שאלה אותה מדוע אין נעליים לרגליה, ענתה פייגה: "שכחתי אותן בתל-אביב".

הופיעה שם שושנה ליפשוץ, מורה בתיכון, וסימה, פקידה בעיריית-חיפה. בי שמלה חגיגית וגם לבנה.

וגם היה שם יאן מדנמרק, הנמצא בארץ כבר שבועה חודשים ועדיין מעורר התפעלות עם פני הילדה שלו, שערו הבלונדי הארוך וריקודיו היפים.

היתה שם גם אביבה פז, שהשמינה מאוד בזמן האחרון. היא לבשה שמלה חשופת-ברכיים, לפי האופנה האחרונה, וריחה שם בחורה שקראים לה התורן של חיפה.

נעמי אדווה עצמה הופיעה בשמלת שיפון תכלת, מחשוף ענק ובו תקועה סיכה מבזק. היא קיבלה יפה את האורחים ונעדרה בכך במלצרות יפהפיה בשם לורנטיה. שכזו לא להעבי על הבוסית שלה, הופיעה

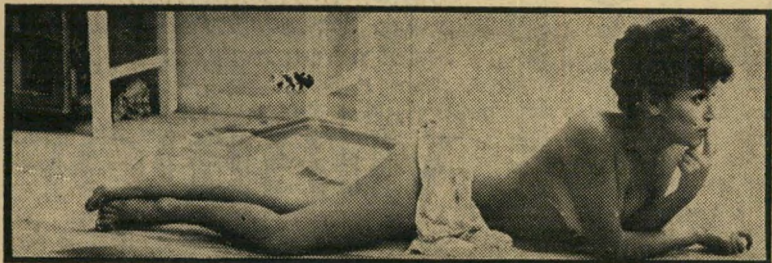

נעמי ובוס

לחוקי-לארץ. באותו ערב התנהל מעל לזירה משחק קלפים עירני, שלא הפריע למסיבה שהתנהלה למטה.

החיפאים אוהבים שקט וגם שונאים רעש. לפני זמן לא רב קיבלה שם משפחה רעשנית קנס של 3000 לירות על שהפריעה את מנוחת השכנים. בכל זאת סבלו השכנים בשקט את הרעש שגרמה להם נעמי ולא התלוננו עליה במסורה.

המסיבה התחילה באחת בלילה והסתיימה בשבע בבוקר. היא התנהלה בחדר אחד בלבד, משום ששאר החדרים היו נעולים. החוגגים היו ערביים ססגוניים. היה ביניהם

דינה

כפיים. הקהל צחק, והזמר המשיך לשיר את המילים שהמציא למנגינות שלו ושל אחרים. הוא הפסיק לרגע ונעמי ביקשה ממנו שירקוד. "אני לא יכול לרקוד", ענה, "אין לי מיקרופון". הקהל המשיך לצחוק עד שהזמר סיים לשיר.

הזמן המשיך לעבור. בשעה חמש בבוקר נפתחה הלילה ולמסיבה נכנסה ברטיס, הזמרת של כליף, כשהיא מלווה במנדרין רייס-דייוויס. הן הסתובבו כמה רגעים

לקחו אותו למטבח וניסו להפשיתו. לאחר הרבה מאמצים הוא שיכנע את המפשיטים שיש לו בריות, וזוהו לא ייראה כל כך יפה. מלבד זה הוא כבר בן שישים, ובי גילו לא יפה להתפשט בפני קהל.

דינה רק נכנסה למסיבה, ומיד הסכימה להתפשט. היא ילדית חבשה, 14 שנים בארץ, מתפרנסת מחשפנות בחינה בר. היא הציגה אומנם, בהתחלה, לרקוד וריקודי-בטון. גם את זה היא יודעת. אבל ברוסי צעק לה עברת: "מה פתאום ריקודי-בטון. סטריפטויז" הקהל התיישב סביבה. ברוסי ונעמי בי שורה הראשונה, לפנייהם שולחן ומתחתיו

שבועה קבוקי ויסקי. הבקבוקים התרוקנו לאט-לאט, ודינה התפשטה - לאט-לאט לאט.

זה היה סטריפטויז ראוי לשמו, סטריפטויז אמיתי. דינה, שנכנסה למסיבה מלאת בגדים, נשאה אל שום בגד לעורה. היא החלה פונה אל הגברים, מעוררת אותם ומתגרה בהם. "אין לכם דם, אתם לא גברים, בואו תתפשטו גם אתם."

איש מהגברים לא נענה לה, עד שקם נער צרפתי בשם פטריק, התקרבו אליה וריחה החלה להפשית אותו. הוא התחילה עם הזיקט שלו, אחר כך העניבה, החולצה, התי מכונסיים, ובסוף השאירה אותו עם תחתוני סליפ מינימום, השכיבה אותו על מזרון והחלה לטפל בו.

שבוע בבוקר כבר היו כולם רדומים ורי שתיים. הביטניקות היחפה החליטה ללכת הביתה, ודווקא דרך החלון. היא לא שמה לב שעל החלון היתה שמישה אמיתית, ורי ניפצה אותה.

נעמי ובוסו נפרדו מכל האורחים, הלכו הביתה, וגילו שם, להרדת לבם, שאחד הי קופים שלהם נעלם. הם יצאו לחפש אותו, עד שלבסוף גילו אותו בבית שכן. הוא התפרץ לשם ואכל את כל הצילונט שהכינה השכנה ליום השבת. במסיבה הבאה זה כבר לא יקרה. למסיבה הבאה הם יקחו גם את הקופים.

הזמן המשיך לעבור. בשעה חמש בבוקר נפתחה הלילה ולמסיבה נכנסה ברטיס, הזמרת של כליף, כשהיא מלווה במנדרין רייס-דייוויס. הן הסתובבו כמה רגעים

במיגדל שלום

ורדה התחיל להתפשט: השמועות סיפרו שזה קרה לה שוב, והפעם תחת עיניו הי צופיות של אבא. היא התאהבה הפעם בי בחור צעיר, העונה לשם אוולאי, שעובד כמחלקת הספורט. של כליבו שלום, כמוכן,

ורדה מכחישה את כל הסיפור. הקשר היחיד בין השניים הוא, שהם עובדים בי אותו בניין ובאותה קומה. "זה הכל שטו" ויתום" היא מודיעה לציבור ששם לב לי פרסומים, "אין בינינו שום דבר. אני לבד עכשיו, וזו הרגשה נהדרת!"

כך שמי ששימץ את שיר הפירסום הכל נמצא בו / הכל תמצא בו / כי כליבו שלום / זה כליבו שלום, ידע שנמצאת בו, בין השאר, גם אחת הרווחות הצעירות ביותר, הפוקשות ביותר, והעשירות ביותר בארץ. אבל אפילו את הפירסום הזה מכחישה ורדה: "אני בסך הכל בת תשע-עשרה. אני עוד לא צריכה גברים."

בת השר

כולם מדברים על פינהם ספיר, גם אני. אבל לי יש משהו חדש לספר עליו. משהו שלא קשור לענייני מיסים, לא לענייני כלי כלה, ולא לענייני אוצר. משהו הקשור לענייני משפחה.

במשפחה של השר ספיר יש בת צעירה, צפירה, שהגיעה לפירוק בימים הקרובים היא עומדת להתחתן. היא סטודנטית, ובעלה גם הוא יהיה סטודנט. בחתונה המפוארת שלהם ישתתפו 2000 איש.

צילצולתי לגברת שיזינה ספיר ושאלתי אותה על נשואי בתה. היא אמרה: "אנחנו לא רוצים שיכתבו על זה" וסגרה את ה סלפון. לכן אני לא כותבת על זה.

מה עושה עם עצמה בחורה צעירה ועשירי רה מאוד? היא עובדת כמזכירה. איפה? באגף המנגנון של כליבו שלום. מרו מאיר מרוצה מאוד: המצאב קיבלה ורדה דחיה, היא נמצאת כל הזמן בקירבת מקום אליו, והיא איננה מנהלת שום רי מנים בלי רשות. אבל מי שבורח מפני הפירסום, הפירסום רוףף אחריו. גל חדש של סיפורים אודות

בת הבוס

המפירסומים של כליבו שלום אי-אפשר להימלט, אבל מי שזוכה בפירסום רועש עוד יותר, היא בתו של הכליבו, ורדה מאיר. וההתפרסמות שלה התחילה זמן רב לפני שאביה, בני ימין מאיר, הקים את מיגדל שלום.

ורדה

ורדה היתה אתלי מידת בית-ספר תי כון, והתאהבה בי בנו של שמש גימ נסיה הרצליה. אבא מאיר התנגד לאהבה הבורעת הזאת, ורי ורדה ברחו מן הי בית, לברעות אהר. בה אכלו איז דבר, זה עבר לה. עתה היא כבר בחורה גדולה ונבונה ששומעת בקולו.

יחסים עם יחוס

דפנה

לפני שנתיים נבחרה דפנה נוי למלכת ירושלים. זה היה מאורע גדול בחייה. הי מאורע הגדול השני בחייה יקרה לה ביום השלישי, השבוע. היא תתחתן אז עם יורם אסקין, אדריכל צעיר בן 29.

לדפנה נוי יש יחוס. היא נכדתו הראשוני גה של חיים ליבוביץ, בעל עץ הוית, אבל אין לה רק יחוס, יש לה גם יופי. בגלל אחי משני הדברים הללו, או בגלל שניהם, נערכה מלחמה קשה בין כל ספרי סלון אנסה. הסלון של אמה, על הכבוד לסרק את דפנה בערב חתונתה.

לכבוד הזה זכה לבסוף מני, הספר הי ראשי. כשהתסרוקת שלה היתה מוכנה, היא תתחתן. לאחר החתונה היא תצא עם בעלה לירח-דבש של שבוע בטבריה, ולאחר מכן היא תגור איתו בדירה שכורה, ולאחר מכן הם יגורו בדירה חדשה שהם בונים לעצמם.

הלב

המלבלב

שלושה אנשים היו צריכים להופיע בהצגת הנחמה לבלוב האהבה, בתיאטרון בית מות. הזרירה חריפאי, זאב ברלינסקי ואליברט חיוזיה. החזרות היו בעיצומן. האהבה ליבלבה במלוא המרץ, מועד הבכור רה נקבע, הכרטיסים כמעט החלו להימכר, ופתאום התברר שהאהבה המלבלבת עשתה את שלה.

זרירה חריפאי, לאחר עשר שנות נשואין לסופר-העיתונאי שלמה שבא, נכנסה לירון. את מקומה בהצגה תמלא רבקה מיכאלי.